

Tematické okruhy ke zkoušce z Úvodu do latinské (klasické) filologie

1. Klasická filologie: definice, její předmět. Vznik. Význam označení „klasická“ „filologie“. Jak se první filologové nazývali?
2. Pomocné vědy klasické filologie (také disciplíny hlavní, sousední a vedlejší).
3. Textová kritika a ediční technika. Jejich význam a úkoly. Fáze editorovy práce, jejich technické termíny. Druhy edic.
4. Latinské (řecké) slovníky. Jejich druhy, hlavní (používané) slovníky těchto jednotlivých druhů. (Grécisté se soustředí k informacím o slovnících klasické řečtiny).
5. Bibliografické pomůcky a práce s nimi.
6. Encyklopedie k antickému starověku.
7. Elektronické databáze k našim oborům. Litterae ante portas (jste zaregistrován/a?)
8. Základní informace o řecké a římské literatuře: pouze vznik, periodizace, příručky ke studiu obou disciplín.
9. Co je latinská medievistika (její předmět, časový rozsah latinského středověku).
10. Překlady a překladatelé. Jména předních překladatelů poezie a prózy s konkrétními příklady; vývoj českého překladu antického časoměrného básnictví.
11. Základní linie vývoje klasické filologie od starověku do 20.století v Evropě i v českých zemích. Všeobecně souhrnně vývoj do 18.století (jednotlivé kulturní etapy po novohumanismus - filhelénismus, pak jména: Wolf, Winckelmann, Mommsen, Wilamowitz-Moellendorff, Friedrich Nietzsche;
z českých: Praha - Kvíčala, Král, Tyrš, Otakar Jiráni, František Groh, Antonín Salač, Bohumil Ryba; Brno - František Novotný, Ferdinand Stiebitz, Jaroslav Ludvíkovský.